

Dosarul nr. 1ra-1388/2021
1-17090638-01-1ra-13052021

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

01 martie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Țurcan Anatolie, Cobzac Elena, Plămădeală Ghenadie și Boico Victor,

judecând fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către avocatul Mîrzîncu Aurelia în numele inculpatului Ceban Veaceslav și de către avocatul Cazacu Dumitru în numele inculpatului Moșneaga Stepan, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 martie 2021, în cauza penală în privința lui

Moșneaga Stepan xxxx

Ceban Veaceslav xxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 04.07.2017 – 30.11.2018;

Instanța de apel: 07.02.2019 – 04.12.2019;

Instanța de recurs: 28.01.2020 – 12.05.2020;

Instanța de apel: 06.07.2020 – 31.03.2021;

Instanța de recurs: 13.05.2021 – 01.03.2022.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul central, din 30 noiembrie 2018, Moșneaga Stepan a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art.186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani;

- art.208 alin.(1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani 6 luni.

Conform art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, inculpatului Moșneaga Stepan i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 3 ani închisoare, cu executare acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

Ceban Veaceslav a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal, iar în conformitate cu art.54 Cod penal, a fost liberat de pedeapsă, aplicându-i-se măsura de constrângere cu caracter educativ – avertismentul.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat că Moșneaga Stepan în perioada de timp 09 – 28 februarie 2017, știind cu certitudine că Ceban Veaceslav, este minor, l-a atras și l-a determinat pe ultimul l-a activitate criminală, iar împreună și după o înțelegere prealabilă au comis furturile din gospodăria Nataliei Caraman și a lui Andronic Alexandru situate în xxxx.

Tot Moșneaga Stepan, în perioada de timp 16 februarie 2017, ora 09:00, 17 februarie 2017, ora 10:30, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, prin forțarea geamului, a pătruns în domiciliul lui Moisei Cristian, situat în xxxx, de unde pe ascuns a sustras un calculator de model „Asus” la prețul de 7 000 lei, îmbrăcăminte în sumă de 1 500 lei, un topor la prețul de 100 lei, un polizor unghiular la prețul de 850 lei, cu care de la fața locului s-a ascuns, astfel cauzând părții vătămate o daună materială considerabilă în sumă de 9 450 lei.

Inculpații Moșneaga Stepan și Ceban Veaceslav, în perioada de timp 09 – 11 februarie 2017, împreună și după o înțelegere prealabilă, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, au pătruns în domiciliul Nataliei Caraman situat în xxxx, de unde pe ascuns au sustras două draperii de culoare alb la prețul de 1 000 lei, un televizor de culoare gri de model „Konka” la prețul de 2 500 lei, un covor cu dimensiunea de 3x4m la prețul de 2 500 lei, un televizor de model „JVC” de culoare neagră, la prețul de 1 000 lei, bani în sumă de 270 lei, 2 cuverturi și o plapumă, toate în sumă de 450 lei, cu care de la fața locului s-au ascuns, astfel cauzând părții vătămate o daună materială considerabilă în sumă de 7 720 lei.

Tot ei, în perioada lunii februarie 2017, împreună și după o înțelegere prealabilă, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, prin deteriorarea ușii, au pătruns în domiciliul lui Andronic Alexandru, situat în xxxx, de unde pe ascuns au sustras un televizor de model „TCL” la prețul de 4 000 lei, cu care de la fața locului s-au ascuns, astfel cauzând părții vătămate o daună materială considerabilă în sumă de 4 000 lei.

Acțiunile inculpatului Moșneaga Stepan, au fost încadrate în baza art.186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal – furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit de două persoane, prin pătrundere în încăpere, locuință sau în alt loc pentru depozitare, cu cauzarea de daune în proporții considerabile și în baza art. 208 alin.(1) Cod penal – instigarea minorilor la săvârșirea infracțiunilor săvârșite de o persoană care a atins vârsta de 18 ani, iar acțiunile lui Ceban Veaceslav au fost încadrate în baza art.186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal – furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit de două persoane, prin pătrundere în locuință, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

3. Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, procurorul a declarat apel prin care a solicitat casarea acesteia cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Moșneaga Stepan să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa cu închisoare pe un termen de 3 ani; de comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa cu închisoare pe un termen de 3 ani; de comiterea infracțiunii

prevăzute de art.208 alin.(1) Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa cu închisoare pe un termen de 4 ani; iar în temeiul art.84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, să-i fie stabilită pedeapsa definitivă închisoare pe un termen de 7 ani, în penitenciare de tip semiînchis.

Ceban Veaceslav să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa cu închisoare pe un termen de 2 ani. Conform art.90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 2 ani.

În motivarea apelului a invocat că, prima instanță a apreciat greșit totalitatea semnelor obiective și subiective care au stat la baza aplicării pedepsei în privința inculpatului Moșneaga Stepan, apreciind faptul că acesta nu a comis trei infracțiuni distincte de furt, ci doar două, considerând greșit că faptele de sustragere se califică ca o infracțiune unică.

Acuzatorul consideră că pedeapsa stabilită inculpatului este vădit neproportională celor comise și urmările produse, or, acesta nu a reparat prejudiciile materiale cauzate părților vătămate și anterior a fost condamnat pentru săvârșirea infracțiunilor similare, actualmente executând pedeapsa pentru alte infracțiuni de sustragere și nu a tras concluzii în vederea reeducării și corectării.

Totodată, neîntemeiată este soluția primei instanțe și în privința inculpatului Ceban Viaceslav, or la aplicarea prevederilor art.54 Cod penal, nu s-a ținut cont de faptul că inculpatul nu a recunoscut vina, se caracterizează negativ, iar la ședințele de judecată nu se prezenta, fiind adus forțat.

3.1. Avocatul Gonciar Constantin, în numele inculpatului Moșneaga Stepan, a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Moșneaga Stepan să fie achitat de sub învinuirea înaintată în baza art.208 alin.(1) Cod penal și pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal, să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă.

În motivarea apelului a invocat, că învinuirea adusă în baza art.208 alin.(1) Cod penal nu a fost confirmată prin probe, iar probe administrate (declarațiile lui Moșneaga Stepan făcute la urmărirea penală și a ale lui Ceban Veaceslav – în ședința de judecată) au fost lăsate fără apreciere juridică. Astfel, din declarațiile inculpatului Ceban Viaceslav rezultă că, el împreună cu Moșneaga Stepan au pătruns în gospodăriile părților vătămate cu scopul de a vedea ce este în casă, fără a sustrage bunuri, iar din declarațiile lui Moșneaga Stepan rezultă că furturile el le-a comis ulterior și de unul singur.

A menționat apărarea că, pedeapsa aplicată pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal a fost greșit individualizată, or, Moșneaga Stepan a recunoscut vina, regretă cele săvârșite, nici o parte vătămată nu are pretenții față de inculpat, iar în instanța de judecată au înaintat cereri de încetare a cauzei penale, deoarece s-au împăcat, iar, Moșneaga Stepan poate fi reeducat fără a-i fi aplicată o pedeapsă privativă de libertate.

3.2. Inculpatul Moșneaga Stepan, a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia, cu adoptarea unei noi soluții prin care să fie achitat de învinuirea

adusă în baza art.208 alin.(1) Cod penal, să fie exclus din învinuirea adusă în baza art. 186 alin.(2) Cod penal, semnul calificativ „de două persoane” și judecarea cauzei în procedura specială prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, și aplicată o pedeapsă în corespundere cu aceste prevederi, să fie aplicată Legea cu privire la amnistie din 2016 și conexarea cauzelor penale pe învinuirile aduse în baza art.186 și 287 Cod penal, în conformitate cu prevederile art.84 Cod penal.

În argumentarea apelului a invocat că infracțiunea de sustragere pe ascuns a săvârșit-o de unul singur și că din această învinuire urmează a fi exclus semnul calificativ „de două persoane”, iar învinuirea adusă în baza art.208 alin.(1) Cod penal nu a fost dovedită, neutrăgând și nedeterminând un minor la activitate criminală.

Prima instanță nu a ținut cont că recunoaște vina și se căiește de cele săvârșite, s-a împăcat cu părțile vătămate, acestea depunând cereri de încetare a procesului penal pe acest temei, la urmărirea penală nu i-a fost înmănată la timp copia rechizitoriului și nu a fost efectuată confruntarea cu inculpatul Ceban Veaceslav.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 decembrie 2019, au fost respinse ca neîntemeiate apelurile inculpatului și a apărătorului, în numele acestuia, admis apelul procurorului, casată sentința în latura penală și pronunțată, în această parte, o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

lui Moșneaga Stepan, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal, i s-a stabilit pedeapsa cu închisoare pe un termen de 2 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis;

lui Moșneaga Stepan, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.208 alin.(1) Cod penal, i s-a stabilit pedeapsa cu închisoare pe un termen de 2 ani 6 luni cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i s-a stabilit pedeapsa definitivă închisoare pe un termen de 3 ani, în penitenciar de tip semiînchis.

În rest, dispozițiile sentinței au fost menținute.

4.1. În motivarea soluției emise, instanța de apel a menționat că, a dispus judecarea cauzei în lipsa coinalpatului și a părților vătămate, procedura de citare legală fiind efectuată.

Instanța de apel a conchis că, prima instanță corect a concluzionat vinovăția inculpaților, reținând în seama lui Ceban Veaceslav comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal și a lui Moșneaga Stepan comiterea infracțiunilor prevăzute de art.186 alin.(2) lit. b), c), d) și art.208 alin.(1) Cod penal, starea de fapt și de drept rezultând din probele administrate la instanța de fond și cercetate suplimentar în instanța de apel, enunțând și descriind conținutul probelor preluate din textul sentinței.

De asemenea, s-a făcut o corectă individualizare a categoriei și termenului de pedeapsa stabilită lui Moșneaga Stepan, el fiind anterior judecat și actualmente execută pedeapsa stabilită pentru comiterea de infracțiuni analogice, la locul de trai se caracterizează negativ, nu se află la evidența medicului psihiatru și narcolog, iar circumstanțe atenuante sau agravante nu s-au stabilit.

Cu referire la inculpatul Ceban Veaceslav, prima instanță a conchis corect de a-l elibera de la răspundere penală în conformitate cu art.54 Cod penal, or, acesta avea vârstă de până la 18 ani, a săvârșit pentru prima oară o infracțiune mai puțin gravă, la locul de trai se caracterizează negativ, nu se află la evidența medicului psihiatru și narcolog.

5. Procurorul, în temeiul art.427 alin.(1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, a contestat decizia instanței de apel cu recurs ordinar, a solicitat casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, într-un alt complet de judecată.

În dezvoltarea argumentelor a invocat deși instanța de apel a desființat parțial sentința, prin admiterea apelului declarat de către procuror, a reținut aceeași situație de drept care a fost constatată eronat de prima instanță, nemotivând în nici un mod situația excluderii reținerii în sarcina inculpatului Moșneaga Stepan comiterii unui concurs de infracțiuni, el fiind diferit justiției pentru comiterea a trei epizoade de furt, infracțiuni prevăzute de art.186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal (sustragerea bunurilor de la Moisei Cristian, Caraman Natalia și Andronic Alexandru), inclusiv și un episod privind atragerea minorului la activitatea criminală, infracțiune prevăzută de art.208 alin.(1) Cod penal. Respectiv, la individualizarea pedepsei pentru inculpatul Moșneaga Stepan, instanța urma să aplice exigențele art.33 Cod penal și nu după cum a reținut în sarcina inculpatului comiterea infracțiunii unice raportat la art.28 Cod penal, situație care se extinde doar la epizodele de furt.

Totodată, la aplicarea pedepsei inculpaților Moșneaga Stepan și Ceban Veaceslav, pentru infracțiunile comise instanța de fond și cea de apel, nu au acordat deplină eficiență prevederilor art.61, 75 Cod penal, greșit ajungând la concluzia liberării inculpatului Ceban Veaceslav de răspundere penală conform prevederilor art.54 Cod penal, aplicând eronat măsură de constrângere cu caracter educativ (avertismentul), or în acest sens instanțele nu au indicat care sunt condițiile de drept ce ar putea servi ca temei de constatare că, inculpatul Ceban Veaceslav se poate resocializa fără a fi supus răspunderii penale, iar inculpatului Moșneaga Stepan pentru patru capete de acuzare să-i fie stabilită pedeapsa definitivă - 3 ani închisoare.

Nu s-au constatat circumstanțe ce ar justifica stabilirea unor pedepsei mai blânde decât cele solicitate de acuzare, or, personalitatea inculpaților nu prezintă garanțiile unei bune conduite, care ar fi permis de a da dovadă de clemență, de vreme ce se constată că inculpatul Ceban Veaceslav nu a recunoscut faptele imputate, la locul de trai se caracterizează negativ, iar inculpatul Moșneaga Stepan anterior a fost condamnat pentru săvârșirea de infracțiuni analogice, circumstanțe ce indică că în privința acestora deja nu mai pot fi folosite alte măsuri de constrângere mai blânde.

5.1. Avocatul Cazacu Dumitru în numele inculpatului Moșneaga Stepan, în temeiul art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, a contestat decizia instanței de apel cu recurs ordinar, a solicitat casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, într-un alt complet de judecată.

În argumentarea recursului a menționat că, instanța de apel a dispus judecarea cauzei în lipsa coinalpatului, părților vătămate și a martorilor, cu toate că apărare a obiectat conținutul declarațiilor făcute de părțile vătămate și coinalpat, astfel că, urma a fi asigurată prezența acestora în ședința de judecată pentru a fi reaudiați. Mai

mult ca atât, declarațiilor coinelpatului, părților vătămte și a martorilor nu au fost date citirii de către instanța de apel, astfel nu a fost efectuată o verificare a probelor prin prisma principiului nemijlociri și contradictorialității.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 12 mai 2020, au fost admise recursurile ordinare declarate, casată total decizia instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

6.1. Pentru a decide astfel, instanța de recurs ordinar a reținut că, instanța de apel nu a reacționat în modul prevăzut de lege asupra erorilor de drept comise de instanța de fond, repetându-le întocmai, nu a desființat total sentința, menținând parțial o sentință nemotivată și neîntemeiată legal.

În continuare, instanța de recurs a menționat că instanța de apel expunându-se asupra stării de fapt și de drept, instanța de apel nu a motivat în nici un mod din care temei nu a reținut concursul real de infracțiune, ci doar cel ideal, cu toate că potrivit rechizitoriului Moșneaga Stepan a fost pus sub învinuire pentru concurs real de infracțiuni (art.186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal – episodul cu partea vătămăta Moisei Cristian, art.186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal – episodul cu partea vătămăta Caraman Natalia și art.186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal – episodul cu partea vătămăta Andronic Alexandru) și ideal (art.186 alin. (2) Cod penal și art.208 alin.(1) Cod penal). Instanța s-a limitat și doar la enumerarea și expunerea conținutului probelor, fără a le aprecia după intimă ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor, în ansamblul, fără a indica circumstanțele ce determină concluzionarea de admitere parțială a învinuirii și de respingere a versiunii înaintate de apărare.

Instanța de recurs a precizat că, instanța de apel nu era în drept de a judeca apelurile în lipsa coinelpatului, chiar dacă procedura de citare legală a fost executată, or, declarațiile acestuia constituie unica probă, în susținerea învinuirii aduse în baza art.208 alin.(1) Cod penal și a învinuirii aduse în baza art.186 alin. 2) lit. b), c), d) Cod penal (episodul cu partea vătămăta Caraman Natalia), Ceban Viaceslav făcând declarații contradictorii pe întreg procesul, divergențe care nu au fost înlăturate de către instanțe și care nu au fost apreciate în modul corespunzător.

Prima instanță urma să întreprindă măsurile în vederea asigurării prezenței lui Ceban Veaceslav în ședința de judecată în scopul audierii la acest capitol.

De asemenea, fără motivare și apreciere au fost lăsate cererea părții vătămte Caraman Natalia prin care solicită încetarea procesului penal, în legătură cu împăcarea părților și lipsa pretențiilor materiale și morale (f.d.35, vol. II) și cererea inculpatului de a judeca cauza în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală (f.d.66, vol. II) și solicitarea de a fi aplicată Legea cu privire la amnistie.

Totodată, instanța de apel greșit și-a motivat soluția privind cuantumul pedepsei stabilite în privința lui Moșneaga Stepan și aplicarea prevederilor art.54 Cod penal în privința lui Ceban Veaceslav.

Instanța de recurs a precizat că, prin rechizitoriu și în susținerile verbale, procurorul a solicitat reținerea în seama lui Moșneaga Stepan a circumstanței agravante – săvârșirea infracțiunii prin orice formă de participatie – instanțele de

fond indicând, fără o motivare amplă, inexistența circumstanțelor ce ar agrava pedeapsa în cazul inculpatului nominalizat.

Mai mult, cu referire la liberarea de răspundere penală a minorului a menționat că, la aplicarea acestei instituții, instanța trebuie să constate că procesul de corectare a individului este posibil fără ca acesta să fie supus răspunderii penale.

Drept condiții, în sensul celor menționate mai sus, pot fi considerate diverse circumstanțe atenuante ce se referă atât la personalitatea infractorului cât și la fapta săvârșită, cum ar fi: căința sinceră, autodenunțarea, contribuirea activă la descoperirea infracțiunii, repararea benevolă a daunei pricinuite.

Din materialele cauzei, cu referire la inculpatul Ceban Veaceslav asemenea condiții nu s-au stabilit, menționându-se o lipsă a circumstanțelor atenuante.

În contextul dat, instanța de recurs a ajuns la concluzia că decizia instanței de apel urmează a fi casată, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 martie 2021, au fost respinse ca nefondate apelurile inculpatului și a apărătorului, în numele acestuia, admis apelul procurorului, casată total sentința cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Moșneaga Stepan a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de:

- art.186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal (furtul de la Caraman Natalia), fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani;

- art.186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal (furtul de la Andronic Alexandru), fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani;

- art.186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal (furtul de la Moisei Cristian), fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani;

- art.208 alin.(1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 2 ani 6 luni închisoare.

În temeiul art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i s-a stabilit pedeapsa definitivă închisoare pe un termen de 5 ani, în penitenciar de tip semiînchis.

Ceban Veaceslav a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa cu aplicarea prevederilor art.70 alin.(3) și art.79 Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, iar în temeiul art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei pentru perioada de probațiune de 1 an.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

7.1. În argumentarea soluției pronunțate, instanța de apel a indicat că prin rechizitoriu, acțiunile lui Moșneaga Stepan au fost încadrate în temeiul art.186 alin.(2), lit. b), c), d), art.186 alin.(2), lit. b), c), d), art.186 alin.(2), lit. c), d), art.208 alin.(1) Cod penal, iar prima instanță, condamându-l pe acesta doar în baza art.186 alin.(2), lit. b), c), d), art.208 alin.(1) Cod penal, nu și-a motivat soluția nici într-un fel, or, inculpatul a comis mai multe fapte prejudiciabile și urmează a fi tras la răspundere penală pentru fiecare episod în parte, ca concurs de infracțiuni.

Astfel, instanța de apel a constatat că inculpații Moșneaga Stepan și Ceban

Veaceslav, în perioada de timp 09 februarie 2017 – 11 februarie 2017, împreună și după o înțelegere prealabilă, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, au pătruns în domiciliul Nataliei Caraman situat în xxxx, de unde pe ascuns au sustras două draperii de culoare alb la prețul de 1 000 lei, un televizor de culoare gri de model „Konka” la prețul de 2 500 lei, un covor cu dimensiunea de 3x4m la prețul de 2 500 lei, un televizor de model „JVC” de culoare neagră, la prețul de 1 000 lei, bani în sumă de 270 lei, 2 cuverturi, și o plapumă, toate în sumă de 450 lei, cu care de la fața locului s-au ascuns, astfel cauzând părții vătămate o daună materială considerabilă în sumă de 7 720 lei.

Tot ei, Moșneaga Stepan și Ceban Veaceslav, în perioada lunii februarie 2017, împreună și după o înțelegere prealabilă, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, prin deteriorarea ușii, au pătruns în domiciliul lui Andronic Alexandru, situat în xxxx, de unde pe ascuns au sustras un televizor de model „TCL” la prețul de 4 000 lei, cu care de la fața locului s-au ascuns, astfel cauzând părții vătămate o daună materială considerabilă în sumă de 4 000 lei.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, inculpatul Moșneaga Stepan a comis infracțiunea prevăzută de art.186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal, individualizată prin - furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit de două persoane, prin pătrundere în încăpere sau în alt loc pentru depozitare, cu cauzarea de daune în proporții considerabile și infracțiunea prevăzută de art.186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal, individualizată prin - furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit de două persoane, prin pătrundere în încăpere, locuință sau în alt loc pentru depozitare, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Totodată, prin acțiunile sale intenționate, inculpatul Ceban Veaceslav a comis infracțiunea prevăzută de art.186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal, individualizată prin - furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit de două persoane, prin pătrundere în încăpere sau în alt loc pentru depozitare, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Moșneaga Stepan, în perioada de timp 16 februarie 2017, ora 09:00, – 17 februarie 2017, ora 10:30, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, prin forțarea geamului, a pătruns în domiciliul lui Moisei Cristian, situat în xxxx, de unde pe ascuns a sustras un calculator de model „Asus” la prețul de 7 000 lei, îmbrăcăminte în sumă de 1500 lei, un topor la prețul de 100 lei, un polizor unghiular la prețul de 850 lei, cu care de la fața locului s-a ascuns, astfel cauzând părții vătămate o daună materială considerabilă în sumă de 9 450 lei.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, inculpatul Moșneaga Stepan a comis infracțiunea prevăzută de art.186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal, individualizată prin - furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin pătrundere în locuință, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Tot Moșneaga Stepan în perioada de timp 09 – 28 februarie 2017, știind cu certitudine că Ceban Veaceslav este minor, l-a atras și l-a determinat pe ultimul l-a activitate criminală, împreună și după o înțelegere prealabilă au comis furturi din gospodăria Nataliei Caraman și Andronic Alexandru din xxxx.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, inculpatul Moșneaga Stepan a comis

infracțiunea prevăzută de art.208 alin.(1) Cod penal - instigarea minorilor la săvârșirea infracțiunilor, săvârșite de o persoană care a atins vârsta de 18 ani.

Instanța de apel a menționat că, pentru episoadele de sustragere pe ascuns a averii părților vătămate Caraman Natalia și Andronic Alexandru, partea acuzării a încadrat prin rechizitoriu acțiunile inculpatului Moșneaga Stepan în baza art.186 alin.(2) lit. b), c), d) și art.186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal, formând două episoade separate, iar în privința inculpatului Ceban Veaceslav doar în baza art.186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal, deși sunt aceleași două fapte prejudiciabile distincte comise de inculpați în aceleași circumstanțe.

Instanța de apel a apreciat acest lucru ca fiind o omisiune a părții acuzării, care nu poate fi corectată fără anumite acțiuni de dispoziție din partea părții acuzării, lucru care nu a avut loc pe parcursul examinării cauzei în instanța de fond și cea de apel, iar instanța din oficiu respectând principiul neagrării situației inculpatului și examinării cauzei în baza limitelor învinuirii înaintate, va lăsa încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului Ceban Veaceslav pentru episoadele de sustragere pe ascuns a averii părților vătămate Caraman Natalia și Andronic Alexandru doar în baza art.186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal.

Astfel, instanța de apel a stabilit că, vinovăția inculpaților privind săvârșirea infracțiunilor incriminate, se demonstrează și prin următoarele probe cercetate și în instanța de apel potrivit regulilor generale pentru judecarea cauzelor în primă instanță, și anume: declarațiile părților vătămate Moisei Cristian, Andronic Alexandru, declarațiile martorilor Cucu Svetlana, Caraman Nicolai, Ceban Nicolae, Lupan Ion, Andronic Maria, Mînza Iurie, procesul-verbal de cercetare la fața locului din 11.02.2017, prin care a fost cercetată gospodăria cet. Caraman Gheorghe, situată în s. Cruglic r-nul Criuleni (f.d.4); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 17.02.2017, prin care a fost cercetată gospodăria cet. Moisei Cristian situată în s. Cruglic r-nul Criuleni (f.d.6); ordonanța de ridicare și procesul-verbal de ridicare din 27.02.2017, tabelul-foto (f.d.23-33); ordonanța de ridicare și procesul-verbal de ridicare din 28.02.2017, tabelul-foto (f.d.37-40); procesul-verbal de recunoaștere a obiectelor din data de 15.03.2017, prin care Caraman Natalia a recunoscut obiectul cu nr. I - televizor de model JVC, culoare neagră, că-i aparține (f.d.36); procesul-verbal de recunoaștere a obiectelor din data de 15.03.2017, prin care Caraman Natalia a recunoscut obiectul cu nr.3- televizor de model "KONIKA" culoare sur, că-i aparține (f.d.59); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 03.03.2017, prin care a fost cercetată gospodăria cet. Andronic Alexandru situată în s. Cruglic r-nul Criuleni (f.d.81-86); ordonanța de ridicare și procesul-verbal de ridicare din 21.03.2017, prin care au fost ridicate de la Mînza Iurie, locuitor al s. Cruglic r-nul Criuleni un topor (f.d.103); procesul-verbal de examinare a obiectului din data de 27.03.2017, ordonanța de recunoaștere și anexare a corpurilor delictive (f.d.106-107).

Instanța de apel a conchis că, probele cercetate în ședința de judecată atestă că, în speță, sunt întrunite elementele componente ale infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal (episodul cu partea vătămată Caraman Natalia), art.186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal (episodul cu partea vătămată Andronic Alexandru), art.186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal (episodul cu partea

vătămată Moisei Cristian) și art.208 alin.(1) Cod penal.

În ceea ce privește obiectul juridic special al infracțiunii de furt, instanța de apel a indicat că acesta îl constituie relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile, iar obiectul material al infracțiunii îl constituie bunurile care au o existență materială, dispun de o valoare materială și cost determinat, fiind bunuri mobile și străine pentru făptuitor. Latura obiectivă a infracțiunii săvârșite prin sustragere, se materializează prin acțiunea de luare ilegală și gratuită a bunurilor altei persoanei, care are drept consecință cauzarea unui prejudiciu considerabil.

Instanța de apel a menționat, că obiectul juridic al acestei infracțiuni, l-a constituit anumite bunurile casnice care de către organul de urmărire penală, prin procesul-verbal din 27.02.2017, au fost ridicate de la Stepanov Mariana locuitoare a xxxx, și anume: un televizor de culoare negru model "TCL" cu dimensiunile de 70x45 cm., aparat foto model "Nikon" în husă de culoare negru, o telecomandă "TCL" culoare negru, telefon mobil "Samsung-SGH-E480" culoare negru, telefon mobil de model "FLY" IQ 239" IMEI 1-357835054291990 IMEI 2357835054292006, stativ de la televizor culoare negru, aparat de ras model "Zimer" ZM - 703, husă de culoare negru pentru telefon mobil, telecomandă de culoare gri "KKY261, o geantă de piele de culoare gri în care se află becuri (luminițe pentru brad) de diferite culori, 2 încărcătoare pentru telefon mobil, pompă de aer, un rucsac de culoare negru, pungă de culoare albastru combinat cu roșu în care se află draperii de culoare alb combinat cu roz și gri, un notebook de model "ASUS" televizor culoare negru cu diagonala ecranului de 33 cm.

La fel, prin ordonanța de ridicare și procesul-verbal de ridicare din 28.02.2017, au fost ridicate de la Stepanov Mariana locuitoare a xxxx: un televizor de culoare gri de model "KONKA", 2 polizoare unghiulare "Makita" de culoare verde, polizor unghiular model "HAMMER", perforator electric de culoare verde model "ID13Q-K" – bunuri care la fel, constituie obiectul juridic al infracțiunii de furt din speță.

Astfel, instanța de apel a reținut că inculpatul Moșneaga Stepan, fiind audiat în calitate de învinuit în cadrul urmăririi penale, precum și în instanța de apel, a recunoscut comiterea faptelor incriminate de furt, însă, totuși în susținerea învinuirii aduse inculpatului Moșneaga Stepan, instanța de apel a ținut cont de declarațiile martorului Ceban Nicolae, care fiind audiat în instanța de fond, a relatat că, Moșneaga Stepan îl cunoaște deoarece locuiesc într-o mahala, iar pe data de 19.02.2017 a venit la Moșneaga Stepan în casă și a observat că era un televizor de culoare negru, care funcționa, după care a mai observat un televizor plasmă de culoare neagră pe care l-a cunoscut că este a lui Andronic Tatiana, deoarece el de mai multe ori a fost la Andronic Tatiana și a privit la televizorul respectiv, unde a mai văzut jos, la podea, se afla un laptop de culoare negru.

De asemenea, instanța de apel a indicat deși în cadrul ședinței instanței de apel, inculpatul Moșneaga Stepan a declarat că a comis faptele de furt de unul singur, acestea declarații contravin depozițiilor inculpatului minor Ceban Veaceslav, care în ședința instanței de apel, a menționat că când a comis furt, era împreună cu Moșneaga Stepan. Moșneaga Stepan l-a chemat la furt, însă nu a fost impus de

nimeni. Confirmă că au furat împreună.

Prin urmare, instanța de apel a menționat că în cadrul cercetării judecătorești, inculpatul minor Ceban Veaceslav a declarat că doar a fost împreună cu inculpatul Moșneaga Stepan în gospodăriile părților vătămate Caraman Natalia și Andronic Alexandru, dar nu au sustras nimic, acestea afirmațiile instanța de apel le-a apreciat critic, în contextul în care, în ședința instanței de apel, inculpatul minor Ceban Veaceslav a confirmat că a comis furturile împreună cu Moșneaga Stepan pe episoadele unde figurează părțile vătămate Caraman Natalia și Andronic Alexandru, or fiind audiat în cadrul urmăririi penale, în calitate de bănuit, Ceban Veaceslav a relatat detaliat cum a pătruns el, împreună cu Moșneaga Stepan în gospodăriile părților vătămate Caraman Natalia și Andronic Alexandru, cum au forțat ușile de la intrare și ce bunuri au fost sustrate din gospodăriile acestora.

În acest context, instanța de apel a reținut că, prin probe acumulate în cadrul urmăririi penale și cercetate în ședința de judecată, s-a dovedit faptul că inculpații Moșneaga Stepan și Ceban Veaceslav, au comis faptele prejudiciabile manifestate prin acțiunea de luarea ilegală și gratuită a bunurilor casnice care au fost ridicate de către organul de urmărire penală de la Stepanov Mariana, bunuri care nu aparțin inculpaților, iar ca urmare, aceștia au cauzat părților vătămate Caraman Natalia și Andronic Alexandru, un prejudiciu patrimonial considerabil.

Mai mult, instanța de apel a constatat că, inculpatul Moșneaga Stepan a comis de unul singur, fapta prejudiciabilă manifestată prin acțiunea de luarea ilegală și gratuită a bunurilor casnice ce aparțin părții vătămate Moisei Cristian, cauzându-i acestuia prejudiciu patrimonial considerabil, or, însăși inculpatul Moșneaga Stepan a recunoscut în cadrul urmăririi penale că, el de unul singur, prin forțarea geamului, a pătruns în casa lui Moisei Cristian din satul Cruglic, raionul Criuleni, de unde a sustras un laptop de model Asus, un topor, un polizor unghiular, pe care le-a dus și le-a ascuns în gospodăria lui Mînza Iurie. Faptul sustragerii pe ascuns a bunurilor ce nu-i aparțin, se confirmă și prin declarațiile martorului Mînza Iurie, care a declarat că, Moșneaga Stepan fiind fost cumnat, i-a dat un polizor unghiular, când i-a adus polizorul unghiular, furturile din s. Cruglic, erau deja comise. Alte careva bunuri nu a văzut ca Moșneaga Stepan să aducă. Referitor la toporul pe care Moșneaga Stepan a spus că l-a sustras și l-a adus la el, nu cunoaște nimic.

Cu referire la fapta infracțională prevăzută de art.208 Cod penal, săvârșită de inculpatul Moșneaga Stepan, instanța de apel a precizat că în acțiunile inculpatului Moșneaga Stepan sunt prezente elementele constitutive ale infracțiunii de atragerea minorului Ceban Veaceslav la activitate criminală, or, din declarațiile minorului Ceban Veaceslav, declarate atât în cadrul urmăririi penale, cât și instanța de apel, reiese cert că Moșneaga Stepan și Ceban Veaceslav au locuit în vecinătate, iar în cazul dat, inculpatul a cunoscut cu certitudine că Ceban Veaceslav nu a atins vârsta de majorat, însă, necătând la faptul dat, l-a atras și l-a determinat pe ultimul la activitate criminală, astfel împreună și după o înțelegere prealabilă, au comis furturile din gospodăria Nataliei Caraman și a lui Andronic Alexandru.

Astfel, instanța de apel a stabilit că vinovăția inculpatului Moșneaga Stepan în privința acestui capăt de acuzare privind săvârșirea infracțiunii prevăzute de

art.208 Cod penal, se demonstrează și prin declarațiile minorului Ceban Veaceslav, date în cadrul urmăririi penale, rezultă că anume inculpatul Moșneaga Stepan, fără ai aduce la cunoștință ce acțiuni ilegale urmează a fi întreprinse de aceștia, într-o zi, aflându-se în drum, Moșneaga Stepan i-a spus să meargă cu el, fără a specifica unde și cu ce scop. Mergând în urma lui Moșneaga Stepan, au ajuns la casa lui Caraman Natalia unde au intrat în ogradă, ajungând la ușă, Moșneaga Stepan i-a spus să deschidă ușa, unde minorul fără să întrebe ceva, a început să împingă ușa până când acesta puțin s-a întredeschis, a băgat mâna și a deschis ușa. Primul a intrat în casă Moșneaga Stepan, apoi minorul, după care Moșneaga Stepan a început să caute ceva. După, Moșneaga Stepan a spus să plece la Andronic Tatiana, de unde până la urmă au și fost sustrate bunuri din ambele gospodării.

Analizând circumstanțele cauzei și cele expuse supra, instanța de apel a conchis că acțiunile lui Moșneaga Stepan întrunesc elementele componente infracțiunii de atragere și determinare a minorului la activitate criminală, astfel că, argumentele apărării potrivit cărora inculpatul a săvârșit infracțiunile de furt de unul singur, reprezintă o poziție de apărare. Inculpatul Ceban Veaceslav, în ședința instanței de apel a declarat încă o dată că, a participat la comiterea infracțiunilor de furt împreună cu inculpatul Moșneaga Stepan, anume la instigarea acestuia.

Cu referire la alegațiile inculpatului Moșneaga Stepan precum că probele prezentate de partea acuzării au fost administrate cu încălcări, instanța de apel le-a respins ca fiind declarative, deoarece nu a stabilit careva circumstanțe, sau încălcări procesuale comise de organul de urmărire penală la administrarea probelor și efectuarea acțiunilor de urmărire penală, iar apărătorul sau inculpatul, în apel, nu a specificat prin argumente plauzibile, concret, prin ce se manifestă pretensele încălcări ale drepturilor și libertăților fundamentale ale inculpatului.

De asemenea, instanța de apel a respins ca fiind neîntemeiate și argumentele apărării referitor la cererile de împăcare înaintate de părțile vătămate.

În acest context, instanța de apel a reținut că, deși părțile vătămate Andronic Alexandru și Moisei Cristian au depus cereri de împăcare cu inculpații (f.d.49, 52, vol. II), acestea nu pot fi admise, în contextul în care, în cadrul cercetării judecătorești, cererile nu au fost susținute de către părțile vătămate nemijlocit, or, ședința de judecată din 01.03.2018, după petrecerea căreia, au fost depuse cererile de împăcare, a fost amânată fără a fi examinate cererile părților vătămate Andronic Alexandru și Moisei Cristian, astfel, nefiind posibil de stabilit dacă manifestarea de voință a acestora emană de la ultimii, dacă susțin aceste cereri, înțelegând conținutul și sunt de acord cu consecințele împăcării, iar din partea părții vătămate Caraman Natalia, reprezentantul prin procură al acesteia L. Caraman (f.d.36, vol. II), a depus o cerere de împăcare, însă care nu poate fi acceptată odată ce împuțernicirile reprezentantului privitor la împăcare sunt doar pentru cauze civile, iar în cazul din speță este solicitată împăcare pe latura penală.

Analizând circumstanțele cauzei și cele expuse supra, instanța de apel a conchis că, în privința inculpatului Moșneaga Stepan nu este posibilă împăcarea și din motivul că există restricțiile prevăzute de alin.(4) art.109 Cod penal, or inculpatul a comis infracțiunea prevăzută de art.208 Cod penal.

Totodată, cu privire la argumentul inculpatului Moșneaga Stepan că, în cadrul cercetării judecătorești în instanța de fond, a pledat pentru aplicarea prevederilor art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală în privința sa, la fel instanța de apel, reiterând în acest sens că, în prima instanță cauza penală nu a fost judecată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, conform prevederilor art.364¹ Cod procedură penală, deoarece, inculpatul Moșneaga Stepan nu a recunoscut integral faptele incriminate acestuia prin actul de învinuire înaintat și prin urmare, Moșneaga Stepan nu întrunește condițiile prevăzute la art.364¹ Cod procedură penală.

Cu referire la individualizarea pedepsei aplicate inculpatului Moșneaga Stepan, instanța de apel a ținut cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, care se atribuie la categoria infracțiunii mai puțin grave prin prisma prevederilor art.16 Cod penal, de faptul că infracțiunea a fost săvârșită din intenție, de personalitatea inculpatului, care anterior a fost atras la răspundere penală de mai multe ori, neîncadrat în câmpul muncii, ceea ce denotă cert că acesta nu s-a pus pe calea corijării și nu s-a reintegrat în societate, și astfel concluzionând că pentru săvârșirea infracțiunilor imputate, inculpatului Moșneaga Stepan urmează să-i fie stabilită definitiv o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani.

De asemenea, la individualizarea pedepsei aplicate inculpatului Ceban Veaceslav, instanța de apel a ținut cont de prevederile art.art.6, 7, 16, 61, 75, 76, 77, 78 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care se atribuie la categoria infracțiunii mai puțin grave prin prisma prevederilor art.16 Cod penal, de faptul că fapta a fost săvârșită din intenție, de personalitatea inculpatului, care anterior nu a fost atras la răspundere penală, totodată a considerat că este prezentă circumstanța excepțională în privința lui Ceban Veaceslav, acesta fiind minor la momentul comiterii faptelor infracționale, astfel, concluzionând că în privința acestuia urmează să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, cu dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei stabilite.

În ceea ce ține de solicitarea apărării referitor la aplicarea actului amnistiei în privința lui Moșneaga Stepan, instanța de apel a apreciat această cerință ca neîntemeiată, deoarece, situația inculpatului nu întrunește exigențele Legii nr.210 din 29.07.2016, privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea Independenței Republicii Moldova, dat fiind faptul că inculpatul nu a recunoscut vina integral.

8. Avocatul Mîrzîncu Aurelia în numele inculpatului Ceban Veaceslav, declară recurs împotriva deciziei instanței de apel, în temeiul art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie încetat procesul penal în privința lui Ceban Veaceslav, în legătură cu intervenirea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

În dezvoltarea argumentelor recursului, apărarea susține că nu a fost luat în calcul că termenul de prescripție de tragere la răspundere penală a expirat, fapt ce în temeiul art.16, 60 alin.(7) Cod penal, duce la liberarea inculpatului de răspundere penală și încetarea procesului penal în ședința de judecată.

8.1. Avocatul Cazacu Dumitru în comun cu inculpatul Moșneaga Stepan, declară recurs împotriva deciziei instanței de apel, în temeiul art.427 alin.(1) pct. 6)

Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În argumentarea recursului a invocat că, în acțiunile inculpatului Moșneaga Stepan lipsește latura subiectivă a infracțiunii de atragere și determinarea minorului la activitate criminală, deoarece inculpatul a săvârșit infracțiunile de furt de unul singur, astfel că acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.208 Cod penal.

Invocă apărarea că învinuirea adusă în baza art.208 alin.(1) Cod penal nu a fost confirmată prin probe, iar probe administrate declarațiile lui Moșneaga Stepan depuse la urmărirea penală și a ale lui Ceban Veaceslav depuse în ședința de judecată au fost lăsate fără apreciere juridică. Din declarațiile inculpatului Ceban Viaceslav rezultă că, el împreună cu Moșneaga Stepan au pătruns în gospodăriile părților vătămate cu scopul de a vedea ce este în casă, fără a sustrage bunuri, iar din declarațiile lui Moșneaga Stepan rezultă că furturile el le-a comis de unul singur.

Totodată, mai indică apărarea că, concluziile instanței de apel cât și cele ale primei instanțe ca sunt neîntemeiate, or, instanțele ierarhic inferioare au ignorat faptul că probatoriul acumulat dovedește faptul că în acțiunile inculpatului lipsesc elementele infracțiunii prevăzute de art.208 Cod penal.

9. Procurorul a depus referință la recursurile ordinare declarate, pledând pentru inadmisibilitatea recursului declarat de către avocatul Cazacu Dumitru în comun cu inculpatul Moșneaga Stepan, ca fiind vădit neîntemeiate. Indică în susținerea referinței, că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate în recurs, astfel că decizia contestată conține motive clare pe care se întemeiază soluția.

Cu referire la recursul ordinar declarant de către avocatul Mîrzîncu Aurelia în numele inculpatului Ceban Veaceslav, pledând pentru admisibilitatea acestuia, din motiv că a fost omis de instanța de apel aspectul privind intervenirea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală în prezenta speță în privința inculpatului Ceban Veaceslav.

10. Judecând recursurile ordinare în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit consideră că recursul avocatului Cazacu Dumitru în comun cu inculpatul Moșneaga Stepan urmează a fi respins, iar recursul avocatului Mîrzîncu Aurelia în numele inculpatului Ceban Veaceslav, urmează a fi admis din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art.424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs și numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces.

Instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art.427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

10.1. Cu referire la recursul ordinar declarat de către avocatul Cazacu Dumitru

în comun cu inculpatul Moșneaga Stepan, Colegiul penal lărgit notează că potrivit art. 435 alin.(1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, adoptând soluția respectivă în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat).

Recursul este nefondat în cazul când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Din textul recursului declarat, Colegiul penal constată că, partea apărării invocă în calitate de temei pentru declararea recursului prevederile art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, însă reieșind din esența argumentelor invocate se atestă că titularul cererii de recurs critică decizia instanței de apel dintr-un singur considerent, și anume sub aspectul că acțiunile inculpatului nu întrunesc latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art.208 alin.(1) Cod penal, motiv care se subscrie temeiului de casare prevăzut la art.427 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

În raport cu alegațiile recurentului invocate în cererea de recurs, Colegiul penal constată că, instanța de apel a adoptat o decizie legală și întemeiată, care corespunde tuturor exigențelor legislației procesual penale.

Potrivit art.113 alin.(1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii prevăzute de norma penală. Colegiul penal reține că, acest temei include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Potrivit materialelor cauzei, prin sentința primei instanțe Moșneaga Stepan a fost recunoscut vinovat și condamnat pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.186 alin.(2) lit. b), c), d), art.186 alin.(2) lit. b), c), d), art.186 alin.(2) lit. c), d), art.208 alin.(1) Cod penal, soluție care a fost menținută și de către instanța de apel, însă reieșind din esența argumentelor invocate se atestă că titularii cererii de recurs critică decizia instanței de apel în partea ce ține de învinuirea înaintată în baza art.208 alin.(1) Cod penal.

La examinarea cauzei, instanța de apel corect a stabilit, că acțiunile inculpatului Moșneaga Stepan întrunesc toate elementele componente ale infracțiunii prevăzute de art.208 alin.(1) Cod penal, astfel concluzionând că prima instanță corect a respins argumentele apărării privind achitarea inculpatului de sub învinuirea înaintată, or, acest temei nu și-a găsit confirmarea la caz.

Astfel, Colegiul penal, analizând materialele cauzei în raport cu argumentele invocate de către recurenți, conchide că instanța de apel, respingând apelurile declarate de apărare și inculpat, la judecarea apelurilor a respectat prevederile art.414 Cod de procedură penală, în mod întemeiat a ajuns la concluzia corectitudinii

încadrării juridice a acțiunilor inculpatului Moșneaga Stepan, astfel corect concluzionând că acțiunile inculpatului întrunesc toate elementele componente ale infracțiunii prevăzute de art.208 alin.(1) Cod penal, motivându-și temeinic soluția în acest sens, așa cum este indicat în pct. 7, 7.1. al prezentei decizii, soluție pe care instanța de recurs o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară, deoarece soluția instanței de apel este pe deplin conformă circumstanțelor de fapt și de drept stabilite, precum și practicii judiciare constante.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în cazul în care instanțele de fond și-au motivat decizia, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*a se vedea cauzele Garcia Ruiz v. Spania, hotărârea din 21 ianuarie 1999; Helle v. Finlanda, hotărârea din 19 decembrie 1997*).

Totodată, în concepția Curții Europene, art.6 § 1 nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (*cauza Van de Hurk v. Olanda, nr. 16034/90 din 19 aprilie 1994, Immeubles Groupe Kosser v. Franța, nr. 38748/97 din 9 martie 1999*).

Prin urmare, Colegiul penal conchide că, în speță, nu a fost constatată existența erorii de drept prevăzută la art.427 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, deoarece asemenea eroare în speță nu a fost comisă.

Astfel, instanța de recurs constată că, temeiurile invocate de recurenți nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezentei erorii de drept, care ar fi motiv de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel în latura stabilirii vinovăției inculpatului Moșneaga Stepan în partea învinuirii înaintate în baza art.208 alin.(1) Cod penal.

10.2. Cu referire la recursul declarat de către avocatul Mîrzîncu Aurelia în numele inculpatului Ceban Veaceslav, Colegiul penal lărgit consideră că acesta este întemeiat și pasibil admiterii, din următoarele considerente.

Conform prevederilor art.435 alin.(1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să admită recursul, să caseze parțial hotărârea, să rejudece cauza și să pronunțe o nouă hotărâre dacă nu se agravează situația condamnatului.

În sensul prevederilor din art.414 alin.(1), 417 alin.(1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și a jurisprudenței naționale, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit art.409 alin.(2) Cod de procedură penală, în limitele prevederilor arătate în alin.(1), instanța de apel este obligată ca, în afară de temeiurile invocate și cererile formulate de apelant, să examineze aspectele de fapt și de drept ale cauzei, însă fără a înrăutăți situația apelantului.

După cum rezultă din materialele cauzei, titularul cererii de recurs invocă

temeiul pentru recurs prevăzute de art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazurile când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Analizând textul deciziei contestate prin prisma argumentelor invocate în recurs și temeiurilor de casare nominalizate, Colegiul penal lărgit constată că criticile aduse de către titularul cererii de recurs și-au găsit confirmare în speța dedusă judecătii sub aspectul că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și instanța de apel nu a ținut cont de intervenirea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală prevăzut de art.60 Cod penal.

În acest sens, Colegiul penal lărgit reține că, instanța de apel, corect a menținut soluția primei instanțe prin care a fost constatată vinovăția inculpatului Ceban Veaceslav în comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal, aceasta fiind dovedită prin cumulul de probe administrat la urmărirea penală și cercetat de prima instanță, verificat de instanța de apel, analizat și apreciat corect prin prisma art.101 Cod de procedură penală, însă instanța de apel nu a ținut cont de intervenirea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală prevăzut de art.60 Cod penal.

Din materialele cauzei rezultă că la data săvârșirii infracțiunii incriminate, inculpatul Ceban Veaceslav era minor, or el fiind născut la data de 18 decembrie 2001, a săvârșit infracțiunea în intervalul de timp 09 februarie 2017 – 11 februarie 2017.

Infracțiunea săvârșită de inculpat prevede sancțiunea maximă cu închisoare de până la 4 ani și respectiv 5 ani, iar potrivit prevederilor art.16 alin.(3) Cod penal, aceasta face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave.

Conform prevederilor art.60 alin.(1) lit. b) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat 5 ani de la săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave.

Potrivit alin. (7) al aceluiași articol, termenele prescripției de tragere la răspundere penală se reduc pe jumătate pentru persoanele care la data săvârșirii infracțiunii erau minori.

În acest sens, Colegiul penal lărgit reține că, inculpatul Ceban Veaceslav prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul central, din 30 noiembrie 2018, a fost condamnat în baza art.186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal, infracțiune ce potrivit acestei sentințe a fost comisă în perioada 09 februarie 2017 – 11 februarie 2017.

Colegiul penal lărgit constată că, termenul de prescripție de tragere la răspundere penală de 5 ani, în prezenta speță, a curs din 11 februarie 2017 și a expirat în luna august 2019, iar decizia instanței de apel a fost pronunțată la 31 martie 2021, deja după expirarea termenului de prescripție.

Astfel, Colegiul penal lărgit atestă că, instanța de apel a omis să verifice chestiunea privind intervenirea în speță a termenului de prescripție de tragere la răspundere penală, contrar prevederilor art.389 alin.(4) pct. 3), 409 alin.(2) Cod de procedură penală, ceea ce înseamnă că instanța de apel a admis o eroare de drept

prin aplicarea greșită a Legii penale, care condiționează atragerea persoanei la răspunderea penală și anume că a intervenit termenul de prescripție de tragere la răspundere penală.

Din considerentele expuse, Colegiul penal lărgit conchide că, în prezenta speță și-a găsit confirmare temeiul pentru recurs invocat de către partea apărării, ceea ce duce la casarea parțială a sentinței primei instanțe și a deciziei instanței de apel, în latura penală, în partea stabilirii pedepsei, rejudecă cauza în această parte, cu pronunțarea unei noi hotărâri, conform prevederilor art.389 alin.(4) pct. 3) Cod de procedură penală, de liberare de pedeapsă penală în legătură cu expirarea termenului de prescripție, în rest urmând a fi menținute hotărârile atacate, ca legale și întemeiate.

11. În conformitate cu art.art.434, 435 alin.(1) pct. 1), 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit

D E C I D E :

Respinge ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de către avocatul Cazacu Dumitru în numele inculpatului Moșneaga Stepan.

Admite recursul ordinar declarat de către avocatul Mîrzîncu Aurelia în numele inculpatului Ceban Veaceslav, casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 martie 2021 și parțial sentința Judecătoriei Criuleni, sediul Central din 30 noiembrie 2018, în cauza penală în privința lui *Ceban Veaceslav xxxx*, rejudecă cauza în această parte, pronunțând următoarea hotărâre:

Ceban Veaceslav xxxx se consideră condamnat în baza art.186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal, cu liberarea de pedeapsă penală în temeiul expirării termenului de prescripție prevăzut la art.60 alin.(1) lit. b) Cod penal.

În rest, celelalte dispoziții ale hotărârilor atacate se mențin.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 14 aprilie 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Plămădeală Ghenadie

Boico Victor